

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 7798 Bis.

CONCURS.

Devenind vacant un stipendiu dela stat în suma de Cor. 1000, destinat pentru absolvenții de teologie din arhidieceză, cari continuă studiile la universitate, pentru conferirea aceleia se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Cererile de concurs sunt a se înainta la Consistorul arhidiecezan, provăzute cu următoarele documente:

1. Carte de botez;
2. Testimoniu de maturitate;
3. Absolutoriu teologic;
4. Testimoniu de paupertate;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Sibiu, 10 Octomvrie 1917.

Consistorul arhidiecezan.

Din parlament.

Budgetul. Chestia polonă...

Zi însemnată a fost ziua de Marți, săptămâna trecută, pentru țara noastră, zi istorică. S'a redeschis dieta țării și în fața ei guvernul a pășit cu icoana fidelă a situației financiare în care ne aflăm pe urma războiului, care decurge cu inversunare de trei ani și mai bine. Și icoana nu e de loc înspăimântătoare. Sunt multe și mari, ce e drept, greutățile cari apasă umerii populației, dar ele pot fi suportate. Budgetul prezentat dietei din partea domnului ministru-prezident *Wekerle*, ca ministru de finanțe, e încheiat cu suma de trei miliarde și jumătate de coroane, e deci îndoit mai mare decât budgetele de înainte de război, căci sub durata războiului nu s'a prezentat parlamentului budget până acuma, dar este și acoperire pentru sporul acesta imens de mare de cheltueli, pentru că ministru de finanțe a prezentat totodată și proiectele de legi, despre dări nouă și despre urcare de dări, din cari venite se pot acoperi trebuințele țării, ba încă mai rămâne și un escedent însemnat, care în cursul anului poate numai să crească, nu să scadă.

Cu toate acestea, esposeul pe care l-a făcut domnul *Wekerle* în fața dietei, a fost scurt și rece. Domnul *Wekerle* n'a fost ministru de finanțe de altădată, comunicativ și plin de încredere în fața viitorului, ci acum s'a restrâns numai la strictul necesar, la aceea ce era dator să arate dietei și țării, anume: că forțele materiale ale țării pot încă să supoarte sarcinile mari ale războiului! Le vor putea suportă însă până la sfârșit? Sigur că la întrebarea aceasta s'a gândit și domnul *Wekerle* și de aceea esposeul său a fost scurt și rece.

Memorabilă va rămânea însă ședința de Marți a dietei ungare și pentru celelalte două chestii mari, cari au fost atinse în cursul ei: chestia polonă și chestia cu atacurile îndrep-

tate în senatul imperial din Viena în contra integrității statului ungare. Cea dintâi a atins-o contele Ștefan *Tisza*, în interpelarea urgentă adresată guvernului, pe care l-a întreat, că are de gând să orienteze casa cu privire la pertractările cari s'au ținut în Berlin în chestiunea polonă?

Ministru-president *Wekerle* a răspuns imediat, că chestia încă nu e rezolvată de tot și astfel guvernul nu poate spune alta, decât că privește cu simpatii la realizarea dorinței polonilor de a-și vedea câștigată de nou independența de stat, și că în cazul, că noul stat polon va ajunge în anumite raporturi cu monarhia noastră, aceasta apropiere de monarhie nu va atinge la nici un caz paritatea de acuma, iar de altă parte în cazul acesta rezolvarea chestiei polone nu se va face fără a se cere consentimentul corpurilor legiuitoare din monarhie.

Corect și liniștitor răspuns, pe care l'a luat la cunoștință, atât interpelantul, cât și casa întreagă, ba l'va lua la cunoștință aprobătoare țara întreagă, care nutrește sentimente de sinceră simpatie față de poporul polon. Răspunsul a mulțumit pe deplin și pe poloni, pentru că în ziua următoare s'a trimis dela clubul lor politic telegramă de mulțumită d-lui *Wekerle*.

Al treilea moment însemnat al ședinței de Marți a dietei ungare a fost răspunsul ministrului-president *Wekerle*, dat la interpelările ce i s'au adresat în chestia atacurilor din senatul imperial austriac, îndreptate în contra Ungariei. Au interelat patru deputați: *Perényi*, din partidul muncii, *Polonyi Géza* și *Bakonyi Samu* dintre independenți, *Landauer*, în numele partidului poporal și contele *Lulu Andrassy*, în numele partidului constituțional. Cei trei dela început au fost cam aspri și necruțători la vorbă, cel din urmă însă precavut, diplomatic și cât se poate de cu mânuși, căutând să nu dea atacurilor importanța care li-se atribue din alte părți.

Ministru-president *Wekerle* le-a dat răspuns colectiv. A arătat, că nu e adevărată afirmarea celor de dincolo, că naționalitățile ar fi asuprite în Ungaria, pentru că de fapt ele să bucură de toate libertățile, și a spus, că a înaintat memorandum în chestia atacurilor îndreptate în senatul imperial austriac în contra integrității statului ungare, atât guvernului din Austria, cât și *Maiestații Sale, Regelui nostru Carol*, și dela prim-ministru austriac a primit asigurarea verbală, că stă departe de năsuințele de separatizare politică ale cehilor și ale slavilor de sud, iar *Maiestatea Sa, Regele Carol*, l-a împuternicit să facă declarația, că: «este esclusă posibilitatea, ca *Maiestatea Sa* să nu împedecă cu întreaga sa putere de domniior astfel de năzuințe, cari tind, fie spre independența legală a statului ungare, fie spre integritatea sa teritorială».

Cu declarația aceasta și-a terminat domnul *Wekerle* răspunsul, și mai bine nu și-l putea termina. Intreaga casă

a isbucnit în șgomotoase aclamări la adresa *Maiestații Sale, Regelui Carol*, și întreaga casă a luat cu vădită satisfacție răspunsul domnului prim-ministru *Wekerle* la cunoștință.

Rolul și chemarea

preotului român în armată,

de Ioan Dăncilă, preot campestru ort. român.

VI.

Un însemnat ram al chemării și activității preotului român din spitale nu l-am amintit încă, dorind să mă ocup mai pe larg cu el. Va fi vorba despre munca noastră depusă în cercul ostașilor mai puțin bolnavi, sau mai ușor răniți, și în deosebi a reconvalescenților. Aceștia sunt așa zicând «elevii» noștri din spitale, pe cari în urma stării lor sanitare îmbunătățite îi putem aduna cu ușurință pe toți la un loc, unde ne putem sistematic și intensiv ocupa cu ei. Numărul acestora, har Domnului, în cele mai multe spitale a oraselor din «Hinterland» este mult mai mare ca al celor legați de pat. Aceștia sunt deja ființe mult puțin trecute peste pericolul morții, peste greul durerilor și suferințelor. Pe aceștia nu-i preocupă exclusiv starea sănătății lor; ci ei încep încetul cu încetul a se interesa de viața lumii sănătoase, din care au eșit, la care doresc să se reîntoarcă, pentru că să-și reocupe locul și chemarea avută. Mersul lumii și tot ce se petrece în jurul lor îi interesează pe aceștia în mod treptat, zi după zi, așa după cum și sănătatea și nădejdea vieții li se întărește.

Razele sănătății viguroase le surid acestora, încălzindu-le sufletul și deșteptându-le dorul și voința întemeierii unui prezent și viitor plăcut. Pentru un păstor sufletesc nu există turmă mai înțelegătoare și mai ascultătoare, decum sunt acești ostași pe calea însănătoșării și a vindecării. Inima, cugetul și sufletul acestor scăpați de groaza morții, este înțelegător și răvniitor spre lumina unei lumi nouă, pentru crearea și ajungerea căreia ei se și pregătesc în tăcere. Ei sunt scârbiți de tot ce este brutal, de tot ce le-ar reaminti războiului cu grozăviile și atrocitățile lui, dornici fiind de ceva ce să-i înalțe și mângâie pe deoparte, iar de altă parte să le trezească și menageze voința și dorul de a exista.

Aceștia sunt ogorul, pământul negru din parabola evangheliei, în care toate semințele aruncate răsar și își aduc rodul îmbelșugat. Cei mai mulți cerințele acestor suflete nu le cunosc în întregime și nu le văd adâncimea dorințelor lor. Li adună de două-trei ori într'o lună, le cetesc și cântă câte o feștanie, apoi ciasurile, ici coala le rostesc și câte o predică, cam atâta e tot ce se face pentru ei. Cine crede, că i-a satisfăcut pe aceștia prin puținul interes, prin puținele slujbe și câteva rugăciuni, se înșală amar. Pentru că este oare rugăciunea și slujba singură destulă pentru a mulțumi su-

fletește pe cei dornici de o lumină, care să le deschidă un nou orizont pentru lumea nouă și viitorul contemplat și dorit de ei? Nu. Rugăciunea este numai mijlocul prin care preparăm sufletele, plivind din ele tot răul trecutului. Au apoi să urmeze în acest ogor brezdele adânci, săpate de plugul cuvântului nostru și sămânarea cunoștințelor nouă, din cari va răsări fericirea și lumina viitorului întrezărit de acești din «nou născuți». Să întărim deci credința acestor ostași, viitorilor noștri poporeni, să le oferim din toate ramurile, cari știm că-i interesează, știință și cunoștințe nouă. Credința și morala le-o fortificăm prin aducerea în asemănare a trecutului păcătos, a cărui urmare este prezentul teribil de azi, cu viitorul dorit de toți, iar dorul de a ști și învăța îl potențăm prin aceea, că demonstrăm prin date și fapte, tot din prezent luate, învederând cum cel cu carte și știință și în război are puțința de a-și acapara o poziție mai ferită, față de cel fără meserie și cunoștințe mai de seamă. Chestii educației, de dragoste față de familie, biserică, țară și neam, față de datinile noastre bune, vor fi obiectul prelegerilor noastre, ținute în mijlocul lor. Combaterea alcoolului, a diferitelor datini rele și a credințelor greșite, sunt tot atâtea teme de a educa și forma din nou sufletește aceste ființe «trupește renăscute» și dornice de hrană intelectuală. Rolul nostru de educatori ai poporului român și de crescători ai soldatului român din patrie are și aici un teren minunat de bun întru formarea bărbatilor cu caractere și cu vederi nouă!

Dumnezeule! Ce frumos și ideal lucru ar fi, ca după deplina vindecare și însănătoșare, acești ostași să poată fi trimiși acasă să-și înceapă viața nouă, dorită, contemplată și visată la acest loc de ei! Dar durere, patria cere în aceste zile de grele încercări dela fiii ei încordarea forțelor și a brațelor sănătoase în repetite rânduri. Astfel ostașul însănătoșat are să se prezinte din nou la regimentul său pentru a-și reocupa locul avut în șirul luptătorilor și apărătorilor țării. Delicat și imens de grea este acum datorința preotului, pentru că lui îi revine și această sarcină de a pregăti fiii săi sufletești pentru anumita zi. Deodată ar fi aceasta imposibil, pentru că ne am expune să dărâmăm tot ce am edificat luni dearândul în sufletele lor. Norocul, că pentru esecutarea grelei datorințe de a prepara pe cel scăpat odată de moarte, să fie gata azi-mâine să înfrunte iarăși pericolul morții, ni se ofer ocaziuni acomodată scopului indicat în decursul păstoririi noastre în spitale.

E știut, că mulți ostași primesc pentru faptele eroice săvârșite în momentul rănirii lor, decorația binemeritată numai mai târziu; și la caz că respectivul zace bolnav sau rănit în spital, decorația i se va înmâna aici. De obicei, când pentru rănit decorația sosește la comanda spitalului,

decorarea rănitului se face în mod festiv, având comandantul în limba oficioasă să vorbească, iar preoții confesiunilor respective, au să țină credincioșilor lor adunați la un loc pentru acest scop asemenea câte o vorbire în merit, în limba celor prezenți. Aceste ocazii sunt cele mai fericite de a trezi în sufletul reconvalescenților ideea, că întru apărarea patriei și a tronului, răsp'ătită prin distincții după cari umblă, pe lângă onoare și vază și rebonificații materiale, cetățeanul e dator nu numai odată, ci de câte ori îngăduie puterile și sănătatea să-și pună în cumpăna sorții viața.

Și fiind aceste ocazii relativ destul de dese, încetul cu încetul ne succede să ne împăcăm iubirii noastre cu cugetul reînnoșării vieții de luptători credincioși. Este superflu să arăt însemnătatea acestei acțiuni. E destul să punem în paralel sufletul și ambiția unuia pregătit în această direcție cu a celui alt, care caută căi și mijloace diferite, să se subtragă de sub împlinirea din nou a datorințelor impuse de spiritul timpului. Scăpare însă pentru cel sănătos nu există, iar prin umblarea pe cine știe ce căi laterale, numai rău și pedeapsă își atrage asupra sa. De ce nu ne-am scuti deci credincioșii noștri de neplăceri și neajunsuri inutile?

Fiindcă am amintit că împărțirea decorațiilor se face în spitale în mod festiv, nu pot trece cu vederea să nu amintesc și alte festivități, a căror ținere în spitale atât din punct de vedere pastoral, cât și uman, este de un deosebit interes. E vorba de sărbătorile împărătești, Crăciunul, sfintele Paști, botezul Domnului etc. La Crăciun ne vom îngriji, ca și bolnavilor noștri să li se împartă daruri. Iar în sara de Crăciun să se colinde din partea reconvalescenților în toate odăile, unde avem credincioși. La sfintele Paști de câte un ou roșu și de un botez al Domnului ne vom boteza pe toți bolnavii, umblând cu sfânta cruce, ca de obicei. Serbarea acestor praznice în mod festiv și după datinele noastre nu numai că ridică nivelul moral al ostașilor noștri aflători acolo; nu numai că dau o dulce mulțumire sufletului lor dornic de tot ce le reamintește viața fericită și obiceiurile de odinioară, ci reamintirea lor le întărește sufletul și deșteaptă interesul față de datinele avute și pentru viitor.

Ce privește atitudinea noastră față de membrii familiei bolnavului sau rănitului ostaș, mi am spus părerea la alt loc. Accentuez aici, că de astădată nu împlinim numai un act de curtoisie prin liniștirea, ocrotirea și mângăierea celor ce vin să-și cerceteze fiul, soțul sau fratele bolnav, ori vin să-și dea ultima cinste, petrecându-l la locașul de odihnă, ci împlinim o datorință impusă de cerințele și legile moralei și Evangheliei lui Isus Cristos, care cere dela servitorii săi să mângăie pe cei întristați și se aline durerile celor îndurerați. Cine altul ar putea mângăia membrii familiei unui defunct ostaș, îngropat într'un oraș străin, decât preotul său, aflător acolo?!

Am accentuat la începutul lucrării mele, că mulți dintre cei ce voesc să fie numiți întru preoți militari, ar dori să primească posturi și ocupație în garnizoanele și spitalele orașelor din monarhie, crezând că deoparte sânt scutiți de pericolul ce-i încunjură pe cei dela trupele aflătoare la front, de altă parte, că munca împreună cu aceste posturi este ușoară și puțină.

Vedem însă, că cine vrea să înțeleagă spiritul timpului, asemenea și cerințele zilelor de azi, cine cunoaște trebuințele sufletești și intelectuale ale credincioșilor noștri azi ostași: acela are înaintea lui un teren de

muncă vast, cu o ocupație abundantă. Rămâne din partea celor aflători la aceste locuri să-și dea silința întru cunoașterea și aflarea terenului de muncă, pe care cunoscându-l, să se trudească din toate puterile de-a corăspunde și satisfacă nădejdelor bisericii noastre, legate de activitatea lor. Să nu uite nici unul, că dacă patria cere azi dela cei mai mulți fii ai ei de pe câmpul de luptă să o apere cu brațe robuste, cu prețul sângelui și vieții lor, cu atât mai mult poate aștepta dela cei deacasă, cari trăiesc în împrejurări suportabile și cărora li s'a dat totuși puțința să muncească și coopereze și ei pentru ajungerea scopului urmărit azi de toți cetățenii, pentru învingerea finală asupra tuturor dușmanilor: ca să corăspundă exact chemării și misiunii ce le-o croște locul ocupat de ei.

Din Budapesta. Despre consiliul de miniștri, ținut Joi în capitala țării, se știe, că nu s'ar fi ocupat numai cu afaceri obicinuite curente, ci și cu chestii de importanță decizătoare. A fost vorba în consiliu mai ales de soarta proiectului de lege despre reformele electorale, care n'a sosit încă nici acum îndărăt din cancelaria de cabinet a Mariștii Sale, Monarhului, provăzută cu sancționarea prealabilă. Sunt și astfel de păreri, că Regele Carol n'ar fi tocmai mulțumit cu proiectul și că ar avea nedumeriri în privința dreptului electoral acordat soldaților decorați cu *crucea Carol*. În consiliul de miniștri și-ar fi exprimat apoi ministrul *Vázsonyi* părerea, că guvernul, sprijinit de minoritatea parlamentară, nu va putea susține în dietă proiectul de lege despre dreptul electoral față de majoritatea opozițională, dacă nu va fi înarmat cu imputernicirea de a disolva dieta în cas de necesitate. Pentru că o târguire, o pactare, o acordare de concesiuni pe seama opoziției, e exclusă. Toți miniștrii s'au declarat întru toate de acord cu ministrul *Vázsonyi* și s'a ajuns la înțelegerea, că dacă deodată cu sancționarea prealabilă, dată proiectului de lege din întrebare, guvernul nu primește și imputernicirea de a disolva parlamentul: în proiectul de lege va primi la timp sancționarea așteptată prealabilă, ministrul *Vázsonyi* îl va prezenta dietei încă înainte de întrunirea delegațiilor, în cas contrar numai după închiderea sesiunii delegaționale, și numai atunci, dacă guvernul are imputernicire dela Coroană se disolva parlamentul, dacă n'ar voi să voteze legea. Ceeace înseamnă, că sunt prospecte, ca prezentarea și votarea legii nou electorale să fie amânată pe timp nedeterminat, un lucru pe care noi l'am prevăzut și precizat de mult!

Proba creștinismului în războiul mondial.

III. Anticreștinismul necredinței și războiul.

(Fine).

Necredința, firește, că a rupt pe nemăsurate locuri legătura aceasta, eliminând din milioane și milioane de oameni imaginea creștină despre Dumnezeu, care reclamă supunere copilărească și venerațiune copilărească față de cel preafalt, pecând necredința predică răsvărtirea și indignarea. Imaginea aceasta despre Dumnezeu conține în sine promisiunea și asigurarea locuinței vecinice în împărăția cerurilor, dar necredința propagă principiul, că împărăția cerească poate fi câștigată aici, pe pământ, prin viclesug și înșălăciune, prin război și prin forță. Imaginea despre Dumnezeu vrea, ca oamenii să se unească și în iubire să formeze o singură familie mare a lui Dumnezeu, dar necredința samănă și cultivă ura și răbunarea între popoare. Negând și combatând creștinismul, părerea creștină despre Dumnezeu: necredința a deslăntuit furia războiului și a provocat mânia lui Dumnezeu asupra popoarelor. «Celce nu crede fiului, — lui Isus Cristos, — nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el».

Dar nu numai prin negarea și combaterea învățăturilor creștinești despre credință, cari se puteau împotrivi mai cu efect războiului, poartă necredința vina pentru izbucnirea actualului război, ci și prin negarea și combaterea doctrinei morale a creștinismului, care și mai cu efect poate împedea războaiele. Care e aceasta doctrină morală?

Iubiți ascultători! Dacă Dumnezeu e tatăl nostru, al tuturor, și noi prin Cristos am primit grația copilăriei divine, atunci noi toți, deși ne deosebim după limbă și neam, prin legăturile frățietății adevărate și supranaturale suntem legați între olaltă în modul cel mai intim, și pentru întreaga omenime e în vigoare legea familiară despre iubirea și credința reciprocă.

În fapt legea aceasta familiară a impus-o Mântuitorul în mod categoric omenimei salvate. Prin credința în el ne-a ridicat mai întâi la rangul de fii ai lui Dumnezeu. «Câți l'au primit pe dânsul, le-a dat lor putere, ca să fie fii lui Dumnezeu, celor ce cred întru numele lui». (Ioan 1, 12) Ca copiii lui Dumnezeu nu avem însă se fim conduși de duhul lumii, de duhul urei și al lăcomiei, ci de spiritul lui Dumnezeu, pentru că zice apostolul Pavel (Romani 8, 14). «Oricâți cu duhul lui Dumnezeu se poartă, acestia sunt fiii lui Dumnezeu». Și că oare cu adevărat de spiritul divin suntem conduși, decizător este semnul, care nu înșală, al adevăratei iubiri față de deapropoale. Evangelistul Ioan ne spune, că tot acela, care iubește pe celce l'a făcut (pe Dumnezeu), iubește și pe acela, care e născut din el (pe deapropoale).

Și mai lămurit se găsește acest principiu al doctrinei creștine despre morală la însuși Mântuitorul, care ridică iubirea deapropoale la rangul de semn distinctiv pentru învățăceii săi. «Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ai mei învățăcei, de veți avea dragoste între voi». (Ioan 13, 25). Și cu atâta asprime obligă el oamenii să împlinească aceasta poruncă a iubirii deapropoale, încât li asigură, că ea va servi de cinosură, când va veni odată să țină judecată, pentru a pune în cumpănă meritele și vinovățiile oamenilor, spre a le cântări și a decide asupra sorții vecinice a omului. Atunci va considera fiecare faptă făcută din iubire față de deapropoale ca sevărsită față de el însuși, și va considera fiecare vătămare și nedreptate săvârșită față de deapropoale ca săvârșită față de el însuși. «Pentru că aceea ce ați făcut celui mai mic dintre frații mei, — ne spune el, — mie mi-ați făcut!»

Iubiți ascultători! Spuneți, putea să se deslăntuască groaznicul război mondial asupra popoarelor Europei, dacă oamenii toți ar fi fost pătrunși de adevărul, că prin credință în Isus Cristos ei au devenit fiii lui Dumnezeu și ca frați și surori în Cristos sunt uniți într'o familie mare a lui Dumnezeu? Ar fi intrat popoarele în război și războiul ar fi umplut toate inimile, îndemnându-le și însuflețindu-le să facă fapte prețioase și neobosite de iubire creștinească? Nu, niciodată!

Dar necredința a negat și respins deodată cu credința în Cristos și învățătura despre morală. Pecând Cristos predică iubirea, necredința propagă egoismul și lăcomia rece și respingătoare. Pecând Cristos cere, să suferim mai bine nedreptatea, decât să facem noi nedreptate, — necredința stabilește principiul răsplătii și al răzbunării. Pecând Cristos cere, ca mizeria deapropoale să o simțim ca și cum ar fi a noastră proprie și ca toate puterile și toată iubirea să ni-o punem în serviciul deapropoale, necredința trece peste ruine și peste cadavre în căutarea avantajilor proprii și a gloriei proprii.

Necredința este a se mulțumi, că iubirea dintre oameni s'a stins și că gerul egoismului s'a întins peste pământ, resfirând în lume sămânța dușmăniei și a răzbunării, din care a eșt și îngrozitorul război de acum. Lumea nu a crezut fiului lui Dumnezeu, a desconsiderat evanghelia iubirii părintești a lui Dumnezeu, focul iubirii aprinse de Cristos în inimi l'a stins cu superba ei necredință și cu rețele ei egoism, și de aceea ea nu va vedea viața milosteniei și a păcii, ci mânia lui Dumnezeu a venit peste ea, ca să o sbuciuască în groaznicul război mondial. Și mânia nu va trece, decât numai când lumea se va reîntoarce la credința în Cristos și la evanghelia iubirii.

Iubiți ascultători! Nu sunteți voi datori acum să urîți necredința și să o desprețuiți din toată inima? Nu sunteți voi datori să stimați credința creștinească mai presus decât orice altceva, și să vă alipiți cu credință și cu sinceră iubire de Domnul nostru Isus Cristos, propagând și cultivând iubirea și pacea printre semenii voștri? De s'ar putea înrădăcina cât de adânc și de puternic în inimile oamenilor credința în Dumnezeu, tatăl nostru cel ceresc, cuprinzându-le și învăpăindule duhul lui Cristos, ca cu legătura iubirii credincioase și neînvinse să împreune omenimea întreagă și se o țină la olaltă. Atunci ar învinge creștinismul toată ura și toată dușmănia, toate revoluțiile și toate războaiele, iar omenimea ar pluti spre binecuvântare și pace, și spre stări de lucruri, în cari Dumnezeu e tot și întru toate, amin.

REVISTĂ POLITICĂ.

Anglia. Din desbaterile ce s'au urmat zilele acestea în casa de jos a Angliei, se poate constata, că propaganda de pace se întinde zilnic și în Anglia. Deputații aderenți ai războiului au cerut guvernului să iee măsuri în contra pacifiștilor. Secretarul de stat *Cave* dela interne a declarat, că guvernul a confiscat și a nimicit *mai multe mii* de broșuri publicate în interesul păcii, ear împotriva autorilor s'a pornit cercetare criminală. Un deputat a întreprins cu următoarele cuvinte: Contrarii propagandei de pace sunt mai ales speculanții și hienele războiului.

Germania. După ce criza de cancelar este rezolvată, situația politică s'a îmbunătățit. Germania pășeste mai departe pe drumul democratizării. Majoritatea camerei imperiale ține cu stăruință la principiul parlamentarizării și la rezoluția de pace. Cancelarul Hertling a adoptat pe aceasta din urmă, ear cu raport la ideea de parlamentarizare nu s'au luat încă hotărâri. În chestiunea păcii decădată nu se vor face declarațiuni nouă, căci cercurile oficiale sunt de părere, că puterile centrale și-au exprimat de ajuns înclinările spre pace, însă fără nici un rezultat. Evenimentele din Rusia și din Italia ne apropie de țintă, de pacea onorifică, și astfel — după cercurile oficiale — vorba multă este de prisos.

Rusia. La conferența de pace în Bern s'a prezentat un singur om din Rusia: publicistul Rubakin, care s'a rostit unui corespondent în următorul mod despre situația rusească: Războiul, cât privește Rusia, este sfârșit. Maximaliștii au să-și mulțumească victoria mai ales împrejurării, că poporul rus nu a căzut în război. Și chiar dacă minimaliștii, ajutați de cazaci, vor răsturna pe Lenin, *dorul de război n'o să mai învie*. Lenin a ieșit biruitor nu atât pentru făgăduințele de a împărți țăranilor pământ, ci mai ales pentru că stăruiește să se încheie pacea fără amănare. Lenin este om fanatic și desinteresat, și nu-i agentul Angliei. Dar pace separată nu va face; se va năzui, ca beligeranții să încheie armistițiul și să se declare gata de pacea fără anectări. Ear dacă rușii totuși vor mai trimite soldați la front, faptul acesta, după credința lui Rubakin, n'are să producă decât învingeri nouă dobândite de germani. Pe seama Rusiei nu mai există astăzi, de cât o singură luptă, și adică: lupta împotriva minciunii organizate. Va dura poate mult lupta aceasta, dar ea trebuie să ducă la biruință. Scopul lui Lenin și al Rusiei este: a realiza ideea de fericire omenescă într'o Rusie federalistică.

Ministrul de externe, Troțki, într'o notă adresată tuturor puterilor beligerante, a cerut stabilirea fără amănare a scopurilor de război și a condițiilor de pace, care să i se comunice până cel mult în 23 Noemvrie, de oarece după ziua aceasta guvernul rusesc se va considera îndreptățit, ca în chestiunea continuării războiului să accepteze punctul de vedere al neutralității. Se presupune, că guvernele din înțelegere, care nu recunosc stăpânirea maximaliștilor, n'au răspuns la nota lui Troțki; și de aceea guvernul rus a făcut *ofert separat de armistițiu și de pace* puterilor centrale.

Despre mișcările revoluționare se mai comunică următoarele: Trupele lui Kerenski, după o rezistență mai lungă, au trecut pe partea poporului. Cam 150.000 de oameni au plecat împotriva lui Caledin.

Ultimele știri anunță:

Comandantul suprem al armatei rusești *Duhonin* a primit în 21 Noemvrie dela Lenin o telegramă pentru oferirea de armistițiu tuturor beligeranților. *Duhonin* însă a refuzat să se supună ordinului dat. În urma refuzului, consiliul comisarilor poporului a destituit pe *Duhonin* din post, și a numit de comandant suprem pe *Crilenco*. *Duhonin* este arestat.

Războiul.

23 Noemvrie n.

Frontul italian. La râul Piave situația a rămas neschimbată. Intre Piave și Brenta luptele decurg în mod favorabil. Pe platoul celor șapte comune trupele noastre au respins mai multe contraatacuri dușmane, date cu cea mai mare vehemență. Italianii au pierdut mai multe mii de prizonieri. Dela frontul ostic, din Albania și Macedonia, nu e nimic de comunicat.

Frontul dela vest. La gruparea de armate a moștenitorului de tron bavarez Rupperecht, în Flandria, lupta de artilerie numai după amiază a fost mai potențată. La sudvest dela Cambrai dușmanul a îndreptat asalturi în mai multe rânduri în contra pozițiilor germane, dar fără rezultat. Succesele mici dela început le-au egalat germanii cu contraofensive succesive. La Fontaine englezii au atacat cu puteri mari pozițiile germane, dar în lupte apropiate au suferit înfrângere. Satul Fontaine l-au ocupat germanii. Și pe alte locuri atacurile engleze s-au dat fără succes. Peste noapte s-a continuat focul de artilerie. La gruparea de armate a clironomului german a fost foc viu de artilerie pe întreaga linie.

24 Noemvrie n.

Frontul italian. Intre Piave și Brenta, precum și pe platoul celor șapte comune, dușmanul a îndreptat și eri contraatacuri, cu forțe puternice, în contra pozițiilor trupelor noastre, dar toate asalturile sale s-au prăbușit. Dușmanul a avut pierderi mari. La frontul ostic și în Albania nu s-a ivit eveniment mai mare. La frontul macedonean a fost foc viu de artilerie între lacul Presba și Monastir, precum și în valea Cernei.

Frontul dela vest. În Flandria, după aruncarea valorilor vehemente de foc, englezii au încercat de nou, la sudvest dela Cambrai, se provoacă luptă decisivă. Atacurile lor puternice au fost respinse. Germanii și-au apărat pozițiile cu îndârjire. Infanteria dușmană, sprijinită și de astădată de automobile blindate, numai cu încetul a putut cuceri puțin teren, dar prin contraofensivă energică germană a fost silită să-l abandoneze. A fost scoasă din satul și din pădurea pe care o cucerise. Trezeci de automobile blindate dușmane sunt nimicite. Pe unele locuri lupta s-a continuat și noaptea. La gruparea de armate a clironomului german s-a potențat activitatea artileriei. Germanii au nimicit în cele patru zile din urmă 27 de aeroplane dușmane.

25 Noemvrie n.

Frontul italian. Atacurile trupelor italiene, date pe ambele maluri ale râului Brenta și cele îndreptate în contra muntelui Pertica, cucerit în 22 Noemvrie de regimentul 3 de vânători din Graz, au fost respinse.

Frontul dela vest. La gruparea de armate a moștenitorului de tron bavarez Rupperecht, în Flandria, englezii au atacat de nou în patru rânduri după oală, dar au fost respinși cu pierderi. Cu contraofensivă germană au luat dela ei o parte din terenul cucerit în zilele din urmă. Noaptea au dat de nou asalt asupra satului Bourlon și au înaintat puțin, dar au fost alungați îndărăt, în luptele date pept la pept. Atacurile francezilor încă s-au prăbușit pretutindenea, ori au fost respinse cu pierderi mari pentru dușman. La celelalte fronturi nu s-au dat lupte mai mari.

Sărbătorirea unui preot militar.

18 Noemvrie n.

Spitalul de rezervă din Sanok, staționat de presente în orașul Nagykőrös, în 17 l. c. n. seara la 8 ore a aranjat un banchet intim, în onoarea părintelui militar în rezervă *Petru Debu*, care la cererea proprie a fost transferat la spitalul militar din Brașov.

În garnizoane și spitale militare mai mari să obicinuește, ca corpul ofițeresc dela acelea, în mod solid și cinstit să serbeze evenimente mai importante din viața campaniei militare. Despre aceste sărbări — și fiindcă persoane civile nu iau parte — prea puțin să știe în lumea mare. Săr-

barea de care doresc însă totuși să amintesc, merită se fie relevată, în urma în-sămănății ei pentru biserica noastră drept-credincioasă națională pe deoparte, ear pe de alta, pentruca publicul nostru românesc și din aceste crâmpete militare să cunoască vrednicia unor preoți de ai noștri, și în fine, pentru ca noi cei chemați la serviciul militar să avem pilde vii de urmați.

Părintele *Petru Debu* face serviciu militar dela începutul războiului mondial. În acest timp nu numai că și-a știut căștiga dragostea și încrederea tuturor ostașilor pe cari i-a păstorit, ci și respectul și vaza tuturor comandanților, și a corpului ofițeresc cu care a venit în atingere. Drept răsplată și este frumos decorat, pentru fi-nuta-i bravă și pentru multele ostenele prestate atât pe front, cât și în garnizoane, unde cu cuvinte calde, părintești și bine simțite a mângâiat mii și mii de ostași români năcăjiți și suferinzi din armata noastră austro-ungară.

Activitatea preoțească-militară părintele *P. Debu* și-a desfășurat-o în partea mai mare la «Res. Spital din Sanok» și ca atare în cursul anilor de război a devenit aproape cel mai iubit și stimat preot. Mare a fost deci durerea tuturor, când a sosit ceasul despărțirii dela acest Spital.

Corpul ofițeresc în frunte cu ofițeri înalți, medici, farmaciști și preoți, de toate confesiunile și-au ținut de plăcută datorință, ca din acest prilej de despărțire să sărbătorească pe acest fiu al bisericii noastre.

Întruniți toți seara la «masa ofițerilor», în sala care avea un deosebit aspect sărbătorec, părintele preot mil. campestru rom. cat. *Tarcșfalvi* prin cuvinte emoționante salută pe părintele *Petru Debu*. Reasumează pe scurt toate peripețiile prin cari au trecut ambii, pe front și în spital, și din acestea scoate în relief ținuta corectă, serviciul samaritean adeseori prestat cu pericolul vieții, și caracterul integru, cu care atât biserica noastră ortodoxă, cât și neamul nostru românesc din Ungaria să poate fâli. Li urează mulți ani de păstorie și-l roagă în numele corpului ofițeresc — dela Spitalul Sanok — să-i aibă pe toți în prețuia-i amintire.

Părintele *Debu* răspunde tot în limba germană, viu și frumos. Să simte adânc mișcat de solemnitatea aranjată în onorul lui, le mulțumește tuturor și promite, că nici când nu i va da uitării. Are mare mângâiere sufletească văzând, că ostenele prestate pentru tron și patrie sunt răsplătite din partea celor chemați, le dorște spornică activitate și binecuvântarea Tatălui ceresc.

Medicul militar *Dr. Simon* felicită pe Doamna preoteasă *Debu* și le urează ambilor viață fericită.

După terminarea toastelor un cor improvizat cântă mai multe arii, — să iveau și mândra «Doină» ce stoarce admirarea din inimile străinilor.

Sub impresiile cele mai plăcute să ridică masa. Sunt orele 11 seara, toți o iau spre cvartire, unde ajuns și cronicarul acestor șire vrea să se odihnească, dar bucuria ce i-a cauzat-o sărbarea unui preot român, apoi grija și temerea, că nu va putea susține la aceeași înălțime cinstea și vaza eluțată de părintele *P. Debu*, îl muncește până'n zori.

Neajunsurile sufletești ale sârmanilor ostași cresc din zi în zi, tot mai mult se simte lipsa mijloacelor samaritane, iar reviste, foi, biblioteci nu sunt.

Se poate o durere sufletească mai mare ca aceea, când greu răniții cer preotului lor cărți, reviste și ziare, și n'ai de unde să le dai?! Ce simțesc acești sârmani nevinovați, când văd că preoții celorlalte confesiuni le servesc în abundență cu diferite cărți, reviste, cărți de rugăciuni, ziare etc. toate întocmite și lucrate anume pentru mângâierea și distragerea greu încercaților ostași? Cei chemați să răspundă!

Urmasul.

Anunț.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că examenele de calificățiune învățătorescă de corigență, și finale, din toate obiectele de învățământ, cu candidații îndreptățiți a depune aceste examene în luna Decemvrie a. c., se vor ținea la 4/17 Decemvrie a. c.

Tot la acest termin se pot prezenta la depunerea examenelor în cale privată de pe cursurile pedagogice acei candidați, cari, — deși admiși. — la depunerea acestor examene, în decursul anului școlar 1916/17, nu s'au prezentat.

Nagyszeben (Sibiu), 12/25 Noemvrie 1917.

Direcțiunea.

Pentru ostașii noștri bolnavi.

Daruri de Crăciun.

În legătură cu apelul nostru în cauza adunării de daruri de Crăciun pe seama ostașilor noștri bolnavi din spitalele Sibiiului, rugăm pe cei cari s'au angajat la această operă creștinească și umanitară:

1. Să binevoiască a exopera dela primăriile comunale concesiune specială pentru adunarea de daruri, cari să se împartă prin «Crucea roșie» la Crăciun între ostașii bolnavi din spitalele Sibiiului.

2. În comunele cu populațiune mixtă, sau în apropierea unei comune săsești, darurile să se predea pe lângă consemnare exactă preotului evangelic, care e angajat de cei competenți pentru adunarea și transportarea la Sibiu a obiectelor adunate.

3. Darurile se mai pot trimite și direct la adresa «Reuniunii economice săsești» din Sibiu sau ocazional, sau cu trenul dar totdeauna însoțite de certificatul de transport dela primărie.

4. Câte un exemplar din consemnarea obiectelor să se trimită și la adresa «Reuniunii economice săsești» cum și la a subscrisului «Comitet central».

5. Darurile să se expedieze cel mult până Duminecă în 2 Decemvrie n. c.

Sibiu, în 24 Noemvrie n. 1917.

Comitetul central al «Reuniunii române de agricultură» din comitatul Sibiiului.

Pant. *Lucuța*,
prezident.

Vic. *Tordășianu*,
secretar.

NOUȚĂȚI.

Un an de domnie. În 21 Noemvrie s'a împlinit un an, de când s'a urcat pe tron domnitorul nostru *Carol*. Cu această ocazie ziarele vieneze au scris articole călduroase și entusiaste, în care își exprimă dorința, ca năzuințele de pace ale tinărului monarh să se realizeze cât mai curând.

Căsătoria arhiduceului Maximilian. Din Viena se anunță: Arhiducele *Maximilian*, fratele monarhului nostru, își serbează cununia cu principesa *Francisca de Hohenlohe-Schillingsfürst* în 29 Noemvrie n. a. c. în Laxenburg.

Dieta țării. În ședința de Joi a camerei ungare, după alegerea delegațiunii și a comisiunii pentru cvotă, s'a început discuția asupra legii despre urcarea dării de zahăr. Legea a fost votată, în general și în special Vineri legea a fost votată și în cetirea a treia. Tot Vineri a adresat contele *Stefan Tisza* interpelare guvernului în chestia ofertului de pace făcut din partea guvernului revoluționar din Rusia. Ministrul prezident *Wekerle* a răspuns, că ofertul va fi luat în esaminare binevoitoare și dacă condițiile sunt acceptabile, va fi luat în considerare. Proxima ședință a dietei sa va ținea Vineri în 30 Noemvrie.

Dimisiuna. Din Viena se anunță dimisiunea contelui *Polzer-Hoditz* din postul de director al cancelariei de cabinet. Maiestatea Sa a primit dimisiunea.

Earnă în Ardeal. În Sibiu și împrejurime a sosit zăpada. A nins și în alte orașe ardelenești. Vremea de earnă și-a început stăpânirea.

Necrolog. Sâmbătă dimineața la orele 5 a adormit în Domnul în Sibiu *Ioan Streouliu*, căpitan ces. și reg. în retragere, posesor al medaliei de război (anul 1866), în etate de 70 ani, și va fi înmormântat astăzi, Luni, în cimiterul orașenesc din loc, la orele 3. d. a. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

Prețuri maximele. După ordonanța dată în 16 Noemvrie 1917 din partea vicecomitetului din comitatul nostru, se staționează pentru produsele din porcii țiași următoarele prețuri maximele de chilogram: Untură crudă 8.20 coroane; untură topită 9.30 cor; slănină crudă 8.20; slănină sărată. papricată, afumată, feartă sau de desert 9.30; carbonată de porc 7.40; altă carne 7; șuncă crudă 9.30, feartă 16; carne de porc afumată crudă 9.30, feartă 14; cărnați de or ce soi 8; tobă 7; jumări 6, presate 5.20 cor. Aceste prețuri maximele au să fie afișate în ori ce măcelărie și cărnărie. Cei ce vând mai scump, se pedepsesc cu închisoare până la 6 luni, și amendă până la două mii coroane.

Palestina și evreii. Evenimentele din Palestina, evacuarea orașelor Iaffa și Ierusalim, au avut de urmare, că aproape o sută de mii de evrei au ajuns fără adăpost. Evreimea din Ungaria, Austria și Germania

a pornit o acțiune în scop de a veni în ajutorul refugiaților săraci. Comitetul «Palestina» din Ungaria a votat 25 mii de coroane, ca primul ajutor pe seama locuitorilor evacuați. În Damasc se înființează un centru de ajutorare pentru refugiații evrei.

Altă mijlocire de pace. Gazete germane vestesc; că Vaticanul are să facă în scurt timp un nou ofert de pace tuturor statelor aflătoare în război. În viitoarea notă papa va preciza și mai mult amănuntele, sub care ar fi să se închee pacea. Din cercuri autorizate se scrie însă, că un astfel de pas al Vaticanului nu este probabil, deoarece statele înțelegerii încă tot n'au răspuns la nota din urmă a papei.

Impotriva lui Lenin. Scriitorul rus *Gorki* scrie despre *Lenin* în următorul mod: Este un conspirator cu sânge rece, gata la toate; nu cruță nici onoarea, nici viața proletariatului. Muncitorii trebuie să se ferească de acest *aventurier* și să nu permită ca atunci, când va fi prea târziu, proletariatul să fie făcut responsabil pentru vărsările de sânge, ce nu se pot înconjura. *Lenin* este un om destul de răutăcios, ca să facă pe muncitori să-i ispășească păcatele.

Pentru sanatorul de tuberculoși. La fondul pentru înființarea unui sanator de tuberculoși, inițiat de casa de asigurare a muncitorilor din districtul sibian, au mai contribuit următorii: Comuna Răchita 30 coroane; comuna Strugari 20 coroane; Francisc Bonfert 20 coroane; Dr. Henric Ernst 20 coroane; Teodor Moldovan 10 coroane și alte contribuiri benevole în sumă de 1 cor. 78 fileri. Pentru donațiuni exprimă mulțumită: Direcțiunea.

Ziar oprit. Se anunță din Berlin: S'a interzis apariția ziarului naționalist german *Deutsche Tageszeitung*, care este organul partidului patriotic. Cauza interzicerii este faptul, că numitul ziar a scris articole fulminante împotriva cancelarului *Hertling* și a altor fruntași ai vieții publice germane, precum și împotriva majorității camerei imperiale.

Caz de moarte. În Paris a murit în etate de 77 de ani renumitul sculptor francez *Rodin*. Colecția sa de statue, sub numele «Muzeul Rodin», este proprietatea statului.

Veneția părăsită. După știrea dată de *Temps*, Veneția este astăzi aproape pustie. Dintre 160.000 de locuitori au rămas în oraș abea 30.000. Dacă Veneția va fi atacată, italienii nu vor răspunde la atac, pentru a nu expune distrugerii numeroasele monumente de artă ale orașului.

În amintirea iubiților răposați. Împlinindu-se șase săptămâni dela moartea vrednicului paroh *Ioan Manovicu* din Retșdorf (protopresbiteratul Sighișoara), neconsolații: *Ana Manovicu* n. *Bunea*, ca soție, *Eugenia Cosma* n. *Manovicu*, ca fiică, *Valeriu Cosma*, paroh în Iacobeni, ca ginere și *Augustin Cosma* ca nepot, dăruiesc în memoria decedatului 20 cor. la «Fondul Episcopului Nicolae Popea pentru masa învățăcelor meseriași». Pentru prinos, implorând odihnă celui ce-și doarme somnul de veci și mângâiere celor îndurerați, exprimă sincere mulțumite: *Vic. Tordășianu*, prezidentul Reuniunii meseriașilor sibieni.

În caz de pace separată. Despre puținta unei păci separate între Rusia și puterile centrale scrie *Daily News*: Lucrul, la nici un caz, nu este pentru noi indiferent. Dacă Rusia închee pace separată, dușmanul ca număr câștigă o întărire uriașă. Luând în seamă numai prizonierii militari, în Rusia se găsesc în captivitate peste un milion și jumătate de soldați germani și austro-ungari... Aceștia vor fi schimbați cu prizonierii de război ruși din Austro-Ungaria și Germania. Pacea separată ru-sească mai însemnează, că în Germania se desleagă problema alimentării... Este întrebare și de aceea, că ce se alege din România? Va purta oare mai departe războiul? Eată dar, că Rusia este pentru noi, pentru puterile înțelegerii, de mare importanță.

Teatru cinematograf. Marți și Mercuri, în 27 și 28 Noemvrie, se reprezintă la *Apollo*, în Strada Schewis: *Cum am ajuns detectiv*, aventurile lui *Nick Fantom*, dramă în 4 părți. Joi și Vineri, în 29 și 30 Noemvrie: *Moartea în minele Sylva*, în 4 acte. Afară de aceasta se dau în fiecare seară tablouri de pe câmpul de război, cu scene interesante.

Publicațiune.

Consistorul arhidiecezan dă în arândă moșia bisericilor din «Alțina» și Ilimbav numită „Androchel” în mărime de 680—700 jugare pătrate pe 6 ani cu începere din 1 Ianuarie 1918 până la 31 Decembrie 1923.

Esarândarea se face prin **Oferte în scris**, cari se pot înainta și preda la mâna delegatului consistorial, referentul **Nicolae Ivan**, Vineri la 1/14 Decembrie 1917 dela orele 3—5 p. m. în biroul aceluia referent, strada Măcelarilor Nr. 45, sigilate, conținând o adeverință dela Cassa arhidiecezană, că reflectantele a depus vadiul de Cor. 4000 în număr, ori hârtii de valoare, și o declarație, că cunoaște condițiile de licitare și se supune acestora întru toate.

(233) 3—3

Condițiile de licitare se pot vedea în biroul referentului dela ziua publicării până la ziua licitațiunei, eventual se pot și decopia.

Sibiiu, 4 Noembrie 1917.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 431/2917. (231) 3—3

Publicațiune.

P. T. Domni patroni sunt rugați, în interesul lor, să nu facă nici un fel de ștergeri sau schimbări la **cecurile poștale** alăturate la provocările de plăure (Fizetésű jegyzék), deoarece în caz contrar nu se pot înconjura greșelile de contabilitate în contul lor curent.

Anunțăm în același timp, că subsemnata Cassă cercuală, pentru a-și putea realiza mai de grabă planul privitor la clădirea Sanatorului pe seama **bolnavilor de plumăni**, la fiecare provocare de plăure va socoti 1% al sumei finale, — dar cel puțin 20 fileri, — ca dăruire de bună voie în scopul sus amintit, iar pentru trimiterea acestei sume va fi alăturat un cec poștal deosebit.

Cassa este deplin încredințată, că P. T. Domni patroni o vor sprijini de fapt. Pentru aceasta exprimă înainte mulțumirile sale sincere tiecărui generos contributor.

Nagyszében, 15 Noembrie 1917.

Cassa cercuală de asigurare a muncitorilor.

V. Zach m. p., R. Nerlinger m. p.,
Prezident. Director.

Publicare de licitație.

Pentru esarândarea vămii târgurilor din opidul Blaj și comuna Mănărade, se va ține licitație în Blaj la 21 Decembrie st. n. 1917 la orele 11 a. m. în localul cancelariei advocației arhidiecezane.

Dreptul, aparținător fondului Cathedralic, de a culege vama târgurilor amintite, se va esarândă pe anul 1918.

Prețul de strigare este 2500 cor.

Condițiile de esarândare și licitație se pot vedea în cancelaria advocatului arhidiecezan în orele de oficiu.

Ceice doresc a lua parte la licitație, sunt datori a depune dinainte un vadiu de 250 coroane în bani gata, sau în hârtii de valoare notate la bursa din Budapesta.

Ofertele prezentate în scris până la termenul de mai sus, se vor lua numai atunci în considerare, dacă se vor face pe lângă alăturarea vadiului amintit și pe lângă declarația, că ote-rentul cunoaște condițiile de licitație.

Blaj, la 23 Noembrie 1917.

(246) 1—1 Dr. Ionel Pop,
advocat arhidiecezan subst.

Publicațiune.

Moara cu 2 pietri a bisericii gr-cat. din Magyarigen-Ighiu, afătoare pe râul de munte din hotarul Ighiuului, cu grădină de pomi în estensiune de cca 2 iug. se dă în arândă pe un ciclu de 3 sau 6 ani, începând cu 1 Ianuarie 1918 st. n. Licitația se va face la 19/6 Decembrie 1917, în școala gr-cat. din Magyarigen-Ighiu.

Prețul de strigare 1000 cor. Aceia, cari doresc să iee parte la licitare, au să depună la oficiul parohial 10% din prețul de strigare.

Condițiunile de licitare se pot afla în cancelaria oficiului parohial în orele de oficiu.

Magyarigen—Ighiu, 21 Noembrie 1917.

Alexandru Andrea, Ioan Dobo,
preot gr-cat. (245) 1—3 curator.

Nr. 440/1917. (241) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III Retisdorf, protopresbiteratul Sighișoarei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în tabela B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții să-și aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, și cu strictă observare a dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii, să se prezinte poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Sighișoara, (Segesvár) 31 Oct. 1917.

Oficiul protopresbiteral gr-or. al tractului Sighișoara în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan,
protopop.

Nr. 337/1917 (242) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. II Almașul-mare-Joseni, devenită vacantă prin trecerea fostului paroh la altă parohie, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, sunt a se înainta la subsemnatul oficiu în termenul deschis, iar reflectanții să se prezenteze — cu știrea protopopului — în comună spre a cânta, a predica și eventual a oficia.

Geoagiu (Alyogy), 27 Oct. 1917.

Oficiul protopresbiteral gr-or. rom. al tractului Geoagiu în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Popovici,
protopop.

Nr. 255/1927. (243) 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia Craiva, (cl. III-a) se publică nou concurs, cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele, cu întregirea prescrisă dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu, în termenul sus indicat, în care timp concurenții se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătoare la biserică — pe lângă observarea restricțiilor reglementare — spre a cânta și predica, eventual a celebra.

Aiba-lulia, 24 Octomvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral rom. ort. al tractului Aiba-lulia, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Teulescu,
protopresbiter.

Un rând de Reverenți de vânzare în stare foarte bună. Doritorii a se adresa în Grabengasse 22.

(235) 2—3

Ad. Nr. 738/1917

(244) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Sâmbăta super. apus., tractul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele arătate în coala B. și congrua dela stat.

Cererile să se trimită în termenul arătat subsemnatului oficiu protopresbiteral, iar concurenții să se prezinte cu prealabila încuviințare a oficiului protopresbiteral în vre-o Duminecă sau sâmbătoare spre a cânta sau cuvânta.

Făgăraș, la 29 Octomvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr-or. român al tractului Făgăraș în conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 76/1917 (234) 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea unui post de conducătoare și a unui post de învățătoare dela Grădina de copii a Bisericii Sf. Nicolae din Brașov Scheiu se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Beneficiile împreunate cu aceste posturi sunt cele normate în Art. de lege XL din 1913, privitor la competențele învățătoarelor dela grădinile de copii confesionale.

La rugări se va adăuga:

1. Certificat de botez, că și de prezent concurenta e gr. or.
2. Certificat sanitar.
3. Diploma de calificare.
4. Eventuale atestate de serviciu făcut.
5. Declarațiune, că va respecta și se va supune tuturor legilor și dispozițiilor de acum și din viitor dela Biserica Sf. Nicolae.

Brașov, din ședința comitetului parohial ținută la 30 Octomvrie v. 1917.

Arseniu Vlaicu, Munteanu,
prezident. secretar.

Nr. 289/917. (236) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Mureș-Brațoa, tractul Iia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela 1 publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post — nefiind întregire dela stat — sunt: venitele dela popor, statorite în sinodul parohial din 4/17 Iunie a. c. în suma de 1300 Cor., care protocol se poate vedea în cancelaria oficiului protopopesc în Deva.

Concurenții să-și înainteze petițiile concursuale subsemnatului oficiu în termenul indicat, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătoare în biserică, cu prealabila încuviințare a subscrisului spre a liturgisi, cânta sau predica.

Iia-murășană la 30 August 1917.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Ioan Dobre,
protopresb adm.

Nr. 275/917 (230) 3—3

Concurs.

Amovată fiind din post, prin sentințe consistoriale intrate în vigoare, fostul paroh în Chintelnic, Grigore Călean și astfel parohia de clasa I Chintelnic, în protopresbiteratul Bistriței, devenind vacantă, pentru întregirea acesteia prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia oficioasă «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt toate cele fasonate în coala B pentru întregirea dotațiunei preoțești dela stat.

Reflectanții calificați și îndreptățiți a compete la parohii din clasa primă își vor aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral și cu prealabila încuviințare și cu observarea dispozițiilor din «Regulamentul pentru parohii», în vre-o Duminecă ori sâmbătoare se pot prezenta și poporului în biserică spre a cânta, a liturgisi și cuvânta.

Bistrița-Besztercze, 22 Octomvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral ort-rom. în conțelegere cu comitetul parohial.

Gregoriu Pletosu,
protopresbiter.

Nr. 245

(237) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parohiade cl. III. Brad-țel cu filiile Runcșor și Vica, din protopresbiteratul Iia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, și sunt poftiți, pe lângă prealabila încuviințare a subsemnatului — a se prezenta în comună la sf. biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Iia-murășană la 16 Octomvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tr. Iia în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Ioan Dobre,
protopresbiter.

Nr. 238 (238) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa III Barcea-mica, tractul Deva, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă, cu restricția § 26 din Regulamentul parohial.

Cererile de concurs să se înainteze la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis; reflectanții să se prezinte în parohie, conform Regulamentului, pentru a face cucoștința poporului.

Deva, la 16 Octomvrie, 1917.

Oficiul protopresbiteral gr. or. rom. în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Ioan Dobre,
protopresbiter.

De vânzare

O păreche de **boi frumoși**, de 18 luni, de rasa Pinzgau, și o altă păreche, earăș frumoasă de boi, tot de 18 luni, de rasa Simmenthal, oant de vânzare cu preț moderat.

Informațiuni mai de aproape se dau în: Sibiiu, Strada Honterus Nr. 11, etajul I. (239) 2—3

În „Biblioteca meseriașilor români“

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) . . . —60
- Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca . . . —50
- Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu . . . —60
- Nr. 4. Ioan Lupean: Bucovină n'a învățat și umbiă la însurat, sau Vlăduțul mamei . . . —40
- Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale . . . —60
- Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiiu.**

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană:**

Conlucrarea omului cu Dumnazeu.

Predici

de

Mihai Păcățian,
protopresbiter

și alți preoți din presbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.